

desværre det, at Passagertrafikken i Sammenligning med Godstrafikken er saa ringe, at det ikke vil være muligt for et privat Selskab af Hensyn til Passagertrafikken at sætte direkte Skibe i Gang. Jeg skal f. Eks. paa Grundlag af nogle Oplysninger fra Det Forenede Dampskibsselskab nævne, at i hele Aaret 1923 var det samlede Antal Passagerer mellem København og Færøerne med danske Ruteskibe paa i alt 23 Rejser 379 voksne og 20 Børn. I den modsatte Fart, altsaa fra Færøerne herved, var Tallene noget større, nemlig 480 voksne og 26 Børn, men her drejer det sig om 27 Rejser. Nogen Mulighed for i væsentlig Grad at forøge Passagerantallet menes der ikke at være.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen udtalte dernæst, at man fra norsk Side var opmærksom paa Island- og Færø-Forretningernes Betydning, og at man havde gjort et stort Fremstød for at erobre en Del af den islandske og færøske Handel, som nu gaar over København, ved at etablere en regelmæssig Rute hver 14de Dag fra Bergen til Island og Færøerne og ved at notere billigere Fragter end de danske. For Færøernes Vedkommende er Forholdet det, at Det Forenede Dampskibsselskab netop i denne Sommer og i Efteraaret for Viderebefordring over København og Hamborg har haft endog betydelige Kvantaa Klipfisk, og det er i særlig Grad denne Eksportvare, der har Betydning i denne Sammenhæng, medens der ikke menes at være forsendt væsentlige Partier over Bergen. Derimod har det bergenske Dampskibsselskab erobret en stor Del af Klipfiskeeksporten fra Island, idet de Fragter, som det norske Selskab har noteret, har været saa lave, at det ikke har været Det Forenede Dampskibsselskab muligt at følge med. De anførte Betragtninger maa imidlertid ikke opfattes saaledes, at Ministeriet ikke skulde interessere sig for dette Spørgsmaal. Som allerede Statsministeren betonedede i sin Tale forleden, vil Regeringen stadig have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sags Udvikling, og der vil netop i den allernærmeste Fremtid paa Grundlag af forskellige Oplysninger, der for nylig er givet Jusritsministeriet, blive ført Forhandlinger om denne Sag. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at dens Gennemførelse vil kræve betydelige og stadige aarlige Tilskud, indtil videre i alt Fald, fra den danske Statskasse; og under Hensyn til dennes øjeblikkelige Stilling har jeg maattet udtale mig ret forsigtigt om dette Spørgsmaal, uanset dets Betydning i øvrigt for Forholdet mellem Færøerne og det egentlige Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen rettede en Henvendelse til mig om Forholdet mellem Statspolitiet og det kommunale Politi eller rettere om Statens formentlige Misbrug af det kommunale Politi til Udførelse af rene Statsopgaver. Og det ærede Medlem gav en nærmere Begrundelse af denne sin Opfattelse. Jeg har læst det ærede Medlems Udtalelser med stor Interesse og er paa Forhaand enig med ham paa adskillige Punkter, ligesom jeg i det hele finder, at den Politioordning, vi har herhjemme, ikke er rationel. Men der har hidtil ikke været levnet mig Tid til at beskæftige mig med dette store Problem; og hvad særlig det af det ærede Medlem fremdragne Forhold angaar, tror jeg, at han vil være enig med mig om, at det ikke vilde være rimeligt, at jeg i Øjeblikket udtalte mig nærmere her i Salen, idet Forholdet er det, at disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem jo tidligere har fremdraget ved Købstadforeningens Møder, netop for Tiden er Genstand for Drøftelse mellem Købstadforeningens Bestyrelse og Repræsentanter for Justitsministeriet, Forhandlinger, som forhaabentlig vil føre til et gunstigt Resultat, for saa vidt det overhovedet er muligt at naa et saadant ad administrativ Vej, hvad jeg ganske vist ikke er sikker paa. Jeg skal derfor kun overfor det ærede Medlem Hr. Knud Hansen i Øjeblikket gøre den almindelige Bemærkning, at Sondringen imellem, hvad der er Statens Opgaver, og hvad der er kommunale Opgaver, for saa vidt Politiet angaar, jo meget vel kan gøres til Genstand for særdeles interessante teoretiske Debatter, men Vanskelighederne kommer frem, og vil altid komme frem, saa snart der bliver Tale om den praktiske Gennemførelse. Retsplejelovens §§ 111 og 112 indlader sig heller ikke paa en saadan Sondring, men fastslaar kun i store Træk, hvad Statspolitiet og hvad det kommunale Politi i første Række har at tage sig af. Det var nødvendigt for Retsplejeloven at udtale sig herom, da det netop var Meningen at benytte det da skabte store Statspoliti til at befri Kommunerne for den væsentligste Del af Arbejdet indenfor den straffende Retsplejes Omraade. Men bortset herfra har Retsplejeloven ikke givet Udtryk for, at det kommunale Politi efter den i øvrigt gældende Ordning skulde fritages for de Opgaver, som det hidtil har udført, og Forholdet er altsaa i Øjeblikket dette, at i Udførelsen af de Hverv, der paahviler Politimestrene, maa disse være stillet rent praktisk taget saaledes, at de maa have Ret til at fordele Arbejdet mellem Kontor-